

jeme-li klidně to, co se nyní v Národním shromáždění děje, a srovnáme to s poměry v jiných státech s delší parlamentární historií, dojdeme prostě k tomu důsledku, že nestalo se nyní celkem nic vážného, nýbrž že poslanecká sněmovna trpí nemocí, která stihá každý zákonodárný sbor ke konci volebního období a která se nazývá předvolební nervosa. Nemoc ta provázena jest vždy těmi zjevy, které se nyní objevují i u nás: Vše posuzuje se z hlediska nastávajících voleb, řízení parlamentních prací vymyká se znenáhla z rukou vlády, je-li vláda složená z několika stran, objevují se tendence odstředivé, protože každá strana chce si opatřit působivé volební heslo. Je-li to pochopitelné v poslanecké sněmovně, není tomu tak u senátu, a dojde-li nyní i k rozpuštění senátu, pak jest to jen přirozeným důsledkem naší parlamentární praxe, za které byl senát pokládán za pouhou dependenci poslanecké sněmovny, a od něhož se očekávalo, že bude prostě schvalovati to, na čem poslanecká sněmovna se usnesla, čemuž též senát až na nečetné a nepříliš významné výjimky dostál. — Nyní dostává tedy senát odměnu za svou slabost, za to, že mnohdy, ač si byl vědom, že usnesení poslanecké sněmovny jest nesprávné neb neúčelné, přece je schválil a to i tehdy, když z průtahu nehrozilo žádné nebezpečí. Bude rozpuštěn, aby na příště při odchýlném složení od poslanecké sněmovny nevzpružil se snad k intensivnější práci a nechtěl účinněji využiti svých ústavních práv. Čeho tedy při rozpuštění senátu jest litovati, jest to ta okolnost, že není to žádná velká myšlenka, která k tomuto kroku vede, nýbrž pouhá snaha, aby senát nestal se nepříjemným kontrolorem prací poslanecké sněmovny, používaje plně svých práv. je.

Nový prezident nejvyššího správního soudu. Po smrti vynikajícího zakladatele a budovatele československého nejvyššího správního soudu dra Ferdinanda Pantůčka postaven byl v čelo tohoto tribunálu dosavadní II. prezident docent dr. Emil Hácha. Hácha jest význačná osobnost v právnickém světě českém. Narodil se r. 1872 v Trhových Svinech, svoji praxi právníkou započal jako advokátní koncipient, později byl ve službách zemského výboru českého. R. 1916 byl povolán k nejvyššímu správnímu dvoru soudnímu do Vídně, po převratu se vrátil do Prahy jako senátní prezident československého nejv. správního soudu. Roku 1920 habilitoval se na pražské právnické fakultě pro obor srovnávacího práva správního. Zde vynikl zejména na základě svojí pronikavé a u nás ojedinělé znalosti právních poměrů cizích států, hlavně anglických. — Hácha je tedy významnou osobností právě tím, že v sobě spojuje právního praktika i theoretika, nejvyšší stolicí soudní s katedrou universitní a tím i výhody obou: prohloubenost theoretickou a ovládnutí potřeb praxe. A jako může býti nejvyšší správní soud hrdý na to, že v jeho čele stojí člen učitelského sboru Almase Matris, tak i ona může se honositi tím, že z její katedry přednáší prezident jedné z obou nejvyšších stolic aplikace práva. — Právníctvo československé uvítalo za jisté jmenování presidenta Háchy velmi sympaticky. —n—

Hugo Grotius (1625—1925). Ter. Maura známý verš o knihách a jejich osudech (»Habent sua fata libelli«) nemůže naléztí snad vhodnější ilustrace nad knihu, jejížhož třístoletého výročí vzpomíná letos celý kulturní svět a v prvé řadě věda práva mezinárodního. Je to spis Holanďana Hugona Grotia (Huig de Groot) »De iure belli ac pacis libri tres«, jenž vyšel r. 1625 (s věnováním Ludvíku XIII.,